

CONANGLE, CONANGLES, CONANGLELL

CONANGLE, CONANGLES, CONANGLELL

Conangle, partida del terme de Torrelles de la Salanca (Rosselló) que es troba vora l'Aglí, entre diversos brancs de riu. Ja es troba documentada l'any 963: *ad Conangulo* (Moreau IX, 215).

Conangle, partida antiga del terme de Ripoll (?). Documentada: *ad s. Iohannis Riupollensis --- ipsum alaudium de Conanglo* a. 1027 (*Cart. St. Cugat* II, 157).

La Font de Conangle, partida del terme d'Orís (Osona) (XII, 151.12). Pot ser prolongament de:

Conangle, indret d'Osona, vora el Ter, entre Sant Hipòlit de Voltregà i Orís. Documentat: *Kastro Uridane, in loco q.v. ad ipso Angulo --- orientis in --- flumen Tezere --- in roca fundata de Uris* a. 941 (*Dip. Cat. Vic.*, 166, paràg. 194); *ipso* (C)onanglo a. 942 (ibid., 176, paràg. 205); *in Conangulo* a. 980 (ibid., 394, paràg. 470). D'aquest degué venir el !loc veí, en qualitat de diminutiu toponímic:

Conanglell, agregat de les Masies de Voltregà (Osona). Oit *kunəŋglél* per Casac. (c. 1920). Documentat: *ipsa turre que vocatur Conanglellum --- terminatur --- de meridie in flumine Tezere, in ipsa anglada* a. 1139 (Bast.-Bass., 103); *Conanglello* a. 1233 (Carreras Candi, *Miscel.* II, 453); *Quadra de Conanguell* a. 1359 (*CoDoACA* XII, 132).

Els Conangles, partida del terme de Sant Joan de Pladecorts (Vallespir) (XXIV, 152).

Pont de Conangles, prop de Matamala (Capcir) (C.A.Torras IX, 275). Documentat *Conangle* a. 1359 (*CoDoACA* XII, 124); *Conangles* a. 1359 (Alart, *Doc. Geogr. Hist.*, 13).

Vall de Conangles, en el terme de Viella (Vall d'Aran). Important afluent esquerre de la Noguera Ribagorçana que desemboca a l'Hospital de Viella provinent de l'E. La Vall de Conangles és dominada pel *Pic de Conangles* (2785 m. alt.), que marca la línia divisòria amb la Garona.

Anàlogament:

L'Angle, aiguamoll o estanyol del terme de Barcarès (Rosselló) (XXV, 95.19).

ETIM. D'un mot CON-ANGULUM 're-colzada (de riu)', derivat de ANGŪLUM. Tots aquests NLL són indrets vora les recolzades d'un riu o altra massa d'aigua (cf. *DECat* II, 864b30-865b5). J. F. C.

CONAT

Poble de Conflent, uns 6 k. a ponent de Prada, situat a l'aiguabarreig de la ribera de Noedes amb la d'Orbanyà.

PRON MOD.: *kunát*, allí mateix i pobles circumdants, 1961.

MENCIONS ANT. 1082-95: *honore de Connad*, homenatge fet per Bertran de Saltó al comte Guillem de Cerdanya (*Li. Feud. Maior* II, 164); 1091: Gaufredus

de *Conato* signa un doc. junt amb Rdo. Guill. de Mosset etc (colle. Moreau xxxvi, 179); 1162-96: en l'homenatge prestat per Bernat Bertran a Anfós, comte de Bna. i de Cerdanya, pel «castellum de *Conad* (bis), *valle de Salto* vel de *Conad*» (*Li. Feud. Ma.* II, 168-9).

1186: castellum de *Chonato*, que Alart (*Bull. Soc. Agr. P-Or.* x, 83) i P. Vidal (*Guide du Rouss.*, 64) donen com a menció la més antiga d'aquest poble; 1192: Raimundus capellà de *Conato*, doc. orig. (*InvLC*, 10 396, s. v. *capellà*); 1354: *Conat* (Alart, *Doc. Géogr. Hist.*, 8); 1359: *Conach* (*CoDoACA* XII, 116); 1362: plebà de *Conato* (*InvLC*, s. v. *plebà*); 1366: «ademprius d'ayges e riberes en la vayl de *Conat*» (*InvLC*); 1395: *Conat* (Alart, *Doc. Géogr. Hi.*, 27); 1396: *Conat* (*CoDoACA* XII, 174); S. XVI: *Conat* (ms. 133, p.p. Morel-Fatio. *B. Nat. Paris*, fº 66). Ponsich (*Top.* 102) hi afegeix encara altres cites de *C(h)onato* o *Conat* en els anys 1186, 1298, 1308, 1312, 1339, 1340, 1369 i 1370.

Crdo l'atenció sobre la importància de no confondre el nom d'aquesta població catalana amb unes d'occitanes parònimes, de la forma *Colnats* o *Colnat*. La de terminació singular és *Colnat*, agre. de Mourjou, dept. Cantal: citat ja en aquesta forma, a. 1523, i *Cornac*, 1619 (Amé, *Di. Top. Cantal*). La de terminació plural, havia de ser a l'Alt Llenguadoc: un Guillemus de *Colnatis* figura entre els nobles que testifiquen en una donació de l'a. 1112 al Vescomte Bernard Ató de Beziers, de diversos castells llenguadocians, per Ramon Berenguer III, junt amb altres signants llenguadocians, i algun de rossellonès o del Princ. (*Li. Feud. Ma.* II, 326).

Probablement era capellà del mateix lloc occità un signant «Raimundi de Arrian capellani de *Colnatus*», que testifica, entre molts, en una donació, feta al monestir de Poblet, l'any 1195, de les pastures de la «valle de *Meran*» (= *Meràs*, prop de St. Giron, Arieja) i de «Subiranis vel in Roda» (*Cart. Poblet*, § 309, p. 190.28); encara que també se n'hi donin a Angostrina, i que hi signi algun de Cerdanya o Cadí (*GUILS, Fornols*), i fins i tot si aqueix *Arrian* fos el Rià conflentí i no un dels homònims occitans (*Rian* a Provença etc.), no hi hauria cap raó sòlida per identificar aquest *Colnatus* amb *Conat*,¹ i no amb el *Colnatis* llenguadocià de 1112 o altres occitans.

ETIM. En *E.T.C.* I, 80 (reeditant un estudi de 1953), ja he posat els dos pobles del Rosselló anomenats *Conat* entre els NLL cat. d'origen cèltic: el del cantó de Prada, i l'agreg. de Caudiès de Fenolledès. I no es pot dubtar que provenen del gàllic *CONDATE* 'confluència', perquè tots dos es troben a l'aiguabarreig de dos corrents d'aigua —de les rieres d'Orbanyà i Noedes, i de la Boulzane amb el Missaut, respectivament.

En efecte, els NLL francesos provinents de *CONDATE* es troben escampats més o menys per tot França, i fa molt de temps que es va constatar que tots es troben a prop de tals confluències. La major part són